

عنوان مقاله:

نقد و بررسی نورپردازی و روشنایی بخشی از منطقه مرکزی تهران

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی روشنایی و نورپردازی ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهرناز مولوی - استادیار و عضو هیئت علمی گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه گیلان، ایران

زهره میری - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه یزد، ایران

خلاصه مقاله:

از آغاز قرن بیستم، روشنایی برق تاریکی شب را به عقب رانده و معنای زندگی شبانه شهر را دستخوش تحولی عمیق کرده است. شب های روشن زیبایی جدیدی به شهر هدیه داده اند، لیکن با خود مشکلاتی نیز به همراه آورده اند. اکنون در دهه دوم قرن بیست و یکم، تحلیل و نقد نور موجود شهرها به منظور بهبود کیفی آن یک ضرورت است. روشنایی محیط شهری نیازهای گوناگونی را برآورده می کند: عملکردی، ایمنی و امنیت، و زیباشناختی. افراط و تفریط در برآوردن این نیازها باعث می شودگاه نور ناکافی و سایه دار عملکرد و ایمنی را مختل کند و گاه شدت بیش از حد نور باعث خیرگی، تنزل زیباشناختی فضا و بالاخره آلودگی نوری شود. بدین جهت یافتن حد بهینه، چه برای تأمین روشنایی مسیرها و فضاهای شهری و چه برای نورپردازی ساختمان های شاخص شهری امری ضروری است. یکی از اهداف این مقاله آن است که استانداردهای روشنایی و نورپردازی عناصر شهری را با توجه به عملکرد و نیازهایشان مطرح کند. هدف دیگر ارزیابی نور در یک مطالعه موردی است. برداشت میدانی روشنایی و نورپردازی بخشی از خیابان های مرکزی شهر تهران به عنوان مطالعه موردی با این هدف انجام شده که وضع موجود با استانداردها مقایسه و نقاط ضعف و قوت آن ها نقد و بررسی شوند. یافته های مقاله برآن است که با وجود استاندارد بودن روشنایی بخش سواره خیابان های مرکزی و میادین، پیاده روهای آن ها فاقد نور مناسب بوده و بالنسبه تاریک هستند. اکثر ساختمان های شاخص محدوده، نورپردازی مناسبی ندارند و لازم است طراحی درست نور متناسب با احجام و ویژگی های معماری آن ها صورت گیرد. و در نهایت، یک طرح جامع نوری موجب حذف نقاط ضعف و وحدت کلی بین نور نقاط مختلف خواهد شد.

کلمات کلیدی:

روشنایی، ساختمان شاخص، فضای شهری، منطقه 6 تهران، نورپردازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/400406>

